

۲۰۱۸/۱۲/۰۶

عبيدالله رحيمي مشوانی

د افغانستان د اوبو کچې ټيټيډل او وچکالي زياتېدل يو نوی کرکېچ

اوبو د نشتوالي له امله ځيني خلک د خپلو گاونډيانو هيله کوي.

د متحده ايالتونو جيولوجيکه سروې وايي چې افغانستان کې د ځمکې لاندې اوبو کچه په اوسط ډول د ۲۰۰۴- ۲۰۱۲ تر منځ ۱/۴ ميلي متره ټيټه شوې.

بل لور ته د پلازمېنې کابل د ځمکې لاندې اوبه ۱ تر ۲۰ متره ټيټې شوې دي او د افغانستان ۲۲ ولايتونه هم دمگړی له وچکالی سره مخ دي.

د ملگرو ملتونو د راپور له مخې، په نړۍ کې تر ۲۰۲۵م کال له پاکو اوبو د محرومو خلکو شمير ۱/۸ ميلياردو ته ورسيري.

همدا اوس په افغانستان کې ۷۳ سلنه خلکو ته پاکي اوبه نه رسېږي چې خورا ځورونکې حالت دی.

په خليج هېوادونو کې په اوسط ډول اوسېدونکي د ورځې ۵۵۰ لېتره اوبه مصرفوي په ورته وخت له ۶۰۰ ميليونو زيات خلک د څښاک پاکو اوبو ته لاسرسی نه لري.

* افغانستان کې د اوبو کمښت؛ د نن اندېښنه که د سبا ناورين؟

* له گاونډيانو سره د اوبو پر سر د افغانستان زياتېدونکي کرکېچ

څيرونکي اټکلوې چې د ځمکې په کره کې، د تر ټولو خطرناک اقليمي بدلون له امله، بشر د تباهی پر يوه لوی شر د اوښتو له ډاروونکي گواښ سره مخ دی.

يوه لويه ستونزه دا ده چې د انسانانو يوه لويه ډله دا لوی بحران نه پېژني.

همدې ټکي د ملگرو ملتونو د اقليمي بدلون په کنفرانسونو کې د اوبو ورځ غونډه د تير کال د نومبر ۱۷ مراکش کې رامنځته کړه چې ډيرې جالبې طرحې او وړانديزونه پکې وشول.

همدا و چې هېوادونه يې تشويق کړای شول تر څو د اوبو پيدا کيدنې کاري پلانونه پلي کړي.

د مراکش د اوبو چارو وزير ډاکټر شرافت افيلال وايي، مونږ بايد پوه شو چې خطر په څه کې دی، ځکه تل د اوبو کمښت د نا امنی سبب گرځيدلی.

د خلکو مهاجرتونه هم ډېر کله ټولني بې ثباته کوي او ځيني وخت يې لاملونه همدا اوبه دي.

افغانستان کې د اوبو بحران

د افغانستان په اړه ويل کېږي چې اوبه او ځمکه لري خو ډوډی او برېښنا نه لري.

په ۲۰۰۶ کې ملگرو ملتونو ویلي چې افغانستان کې د اوبو بحران د تازه اوبو فزیکي نشتوالي له کبله نه دی، بلکې علت یې د اوبو رسولو په برخه کې د پانگوني نشتوالی دی.

د افغانستان د اوبو او انرژۍ وزارت هم په ځلونو اندېښنه ښودلې چې دا مهال افغانستان د اوبو د مدیریت او زیرمه کولو له اړخه له جدي ستونزو سره مخامخ دی.

طبیعی ده چې د وخت په تېرېدو سره د مصرفونکو اړتیاوې د ژوند د سطحې له لوړېدو سره ډېرېږي او بیا داسې شیبه را رسېږي چې اوسنی اوبه به د ټولني د اړتیا ځواب نشي ویلی او دا به د کرکېچ شیبه وي.

افغانستان کې تقریباً ۱/۵ میلیونه افغانان له خپلو اصلي سیمو بې ځایه شوي دي.

د دوی شمېر یوازې په ۲۰۱۷ کې څلور سوه زره زیات شوی دی. ملگري ملتونو د بې ځایه شوو خلکو شمیره کې د زیاتوالي ستر لامل د اوبو کمښت بللی.

* د افغانستان اوبه، امنیت او ګاونډیان

* د فراه طالبان؛ د ایران وچکالي او د افغانستان نامني

افغانستان کې د ورځې ۱۳۳ کوچنيان د ناپاکو اوبو له کبله مري او د معلوماتو له مخې یوازې ۲۵ سلنه خلک په پلازمینه کابل کې پاکو اوبو ته لاسرسی لري.

تقریباً ۸ ملیونه افغانان اوس مهال د خوړو د کمښت سره مخ دي، دا شمېر به د وچکالي له راتګ سره نور هم ډېر شي چې ممکن په ۲۰۱۹ کې به د خوړو سخت کمښت راشي.

افغانستان د سیمې یوازینی هیواد نه دی چې د اوبو کمښت سره مخ دی، بلکې ایران، پاکستان او نورو ګاونډي هیوادونه هم د اوبو ستونزې لري.

نو ځکه هر کله چې افغانستان د بندونو او نورو زیربناوو جوړولو په برخه کې پانگوني پیل کړي، دا به د ګاونډیو هیوادونو سره د هیدرولوژیکو اړیکو بدلولو کې افغانستان ته لویه ننگونه وي.

د پلازمینې کابل تر ځمکې لاندې اوبو ککرتیا

په داسې حال کې چې کابل ښاریان تر ځمکې لاندې اوبو له سخت کمښت او بحران سره مخ دي، په دې ښار کې د اوبو ککرتیا بل جدي ګواښ دی.

د افغانستان د اوبو رسوني او کانالیزاسیون ریاست د سروې له مخې د کابل ښار ډېر شمېر سپټیک ټانکونه په معیار جوړ نه دي او فاضله مواد ترې د تصفیې لپاره نه انتقالیږي.

همدا لامل دی چې د کابل اوبه ورځ تر بلې ککریږي.

* له کونړ سیند سره دوه ګړۍ مزل

* افغانستان د اوبو د لویو بندونو د نړیوال کمیسیون غړی شو

څېړنې ښيي چې تر ۵ میلیونو ډېر خلک په کابل کې ژوند کوي او تر ۳/۵ میلیونو ډېر وګړي یې پاکو اوبو ته لاس رسی نه لري.

د افغانستان د اوبو رسوني او کانالیزاسیون ریاست د راپور له مخې دا ډېر شمېر ښاریان چې د ورځنیو اوبو مصرف یې د ۳۰ څخه تر ۱۰۰ لیټرو پورې اټکل شوی د ځاګانو اوبه کاروي او دا ځاګانې د دوی کورونو کې

کیندل شوي دي.

په کابل کې هغه پخوانی د عامه اوبو رسولو سیستم په لسیزو جگړو کې زیانمن شوی او اوس د نل د اوبو نشتوالي له کبله د ډېرو کابلیانو څښاک څه گانو پورې تړلی دی، چې د دې ځاگانو اوبه د کارولو وړ نه دي. پوهاند تومپکینز- د انگلستان د اوبو متخصص - د انگلستان په حکومت غړی کوي چې د اوبو روش لپاره باید گوندي سیاستونه او رقابتونه تر شا وغورځوي او په حکومتي کچه لاس په کار شي او د دې پرځای چې د بیرنيو افونو د پېښو تکتیکي مخنیوی وکړي له منظمې ستراتیژۍ دې کار واخیستل شي.

هغه په ساده ډول په لویو پروژو د پانگوني باور نه لري او وایي چې سترې زیربنایي پروژې باید په کوچنیو پروژو تقسیم شي او بیا پرې پانگونه وشي.

پوهاند تو مپکینز زیاتوي، مونږ ته پکار ده چې د طبیعت سره کار وکړو، سیندونه دې د چاپیریال سره بیا ځلي متصل شي چې د جریان ولاستي یې ورو او د سیلابونو مخنیوی وشي.

هغه باوري دی چې د سیلابونو او وچکالی حل لارې یو شان دي.

* د افغانستان او گاونډیانو ترمنځ د اوبو د ستونزې حل

* "افغانستان کې د اوبو کړکېچ، تر ناامنی جدي ستونزه کېدای شي"

بل مهم فکتور د باران اوبه دي چې ښه استفاده ترې وکړی شو. د باران اوبو حاصل (رین واټر هارویسټینګ) به د اوبو د زیرمه کولو او د سیلابونو کنټرولولو کې مرسته وکړي.

د اوبو د سکتور د بدلون اصلي کتلست په کلتوري بدلون او د اوبو سره د چلن بدلون دی چې افغانستان کې ورته زیاته اړتیا ده.

په کابل ښار کې د منظم کانالیزسیون د نه موجودیت له کبله د باران په ورېدو د دغه ښار ځینو واټونو ته اوبه راوځي چې بیا خلک له بېلابېلو ستونزو سره مخ کوي.

جاپان کې (رین واټر هارویسټینګ سیستم) تقریبا هر کور کې شته، هلته باران ډیر وي نو جاپانیان یې صرف د سیلابونو د خطر د کمولو په خاطر نصبوي.

پای

د لیکوال په اړه:

عبداللہ رحيمي مشواني د جاپان له میازکي پوهنتون هیدرولوژي کې ماسټري لري. څیړنې یې د باران د اوبو کښت او افغانستان کې د هغو وړتیاو په اړه کړې او اوس د پلازمېنې زون د پراختیا اداره کې د باران د اوبو کښت پلانز په توگه کار کوي